

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

budynek przemysłowy

2. Czas powstania

1891 - 1914

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

ul. Waryńskiego 9
13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie

powiat: działdowski

gmina: Działdowo

obręb: 0001 Działdowo
działka nr: 1048/2

6. Formy ochrony

Ustawa z d. 23.07.2003 o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (art. 7)
- Założenie Urbanistyczne Starego Miasta Działdowa - decyzja z 22.08.1960r. (A-530)

Ustalenia ochrony w MPZP Miasta Działdowo - Uchwała nr XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w Działdowie z 24.05.2002r. wraz z późniejszymi zmianami

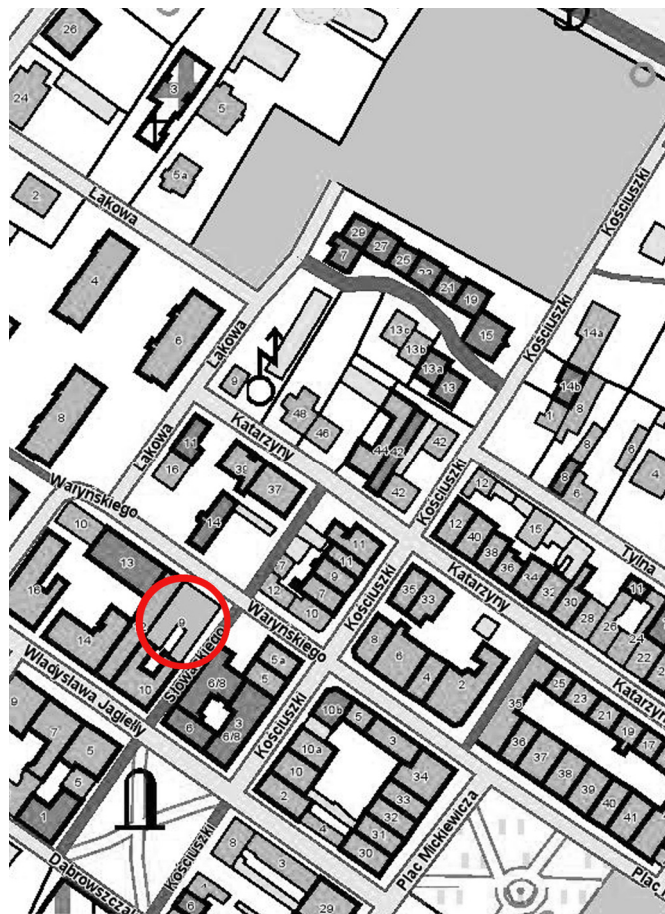
Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo budowlane (art. 39. ust. 3)
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: grudzień 2013r.

Anna Ulejewska

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Obiekt założony na planie zbliżonym do litery "L", o zwartej bryle. Obiekt 1-kondygnacyjny, murowany, otynkowany. Dach 4-połaciowy kryty papą. Elewacje podkreślone cokołem. Elewacja od ul. Waryńskiego z wejściem. Drzwi jednoskrzydłowe, drewniane, wielopłycinowe, 3 okna prostokątne pionowe, w tym 2 ze szczebliną dzielącą na 8 pól, 2 otwory okienne z luksterów i 1 otwór okienny doświetlający część gospodarczą. Drzwi gospodarcze jednoskrzydłowe, deskowane. Elewacja od ul. Słowackiego w części zwieńczona gzymsem z 3 otworami okiennymi dekorowanymi opaską ze zwieńczeniem w formie prostokątnego pseudonaczółka i murowanym parapetem, częściowo zablendowane; 1 otwór okienny z opaską prostą i 2 otwory bez dekoracji. Okna 4-skrzydłowe.

11. Stan zachowania

Budynek przebudowany. Zachowana częściowo dekoracja otworów okiennych w jednej części budynku.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Działdowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. miasto odbudowano wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy miasta opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. W 1915r. zatwierdzono plan odbudowy F.Kahma. Po zniszczeniach I WŚ architektoniczne wytyczne odbudowy miasta nadał H.Muthesius.

13. Uwagi

Przywrócić utracone cechy historyczne obiektu. Utrzymać przemysłowy charakter architektury.